

Hdyž so w tajkej myšli bjes ewangeliskim křesćijanstwom roshladamy, dha s wutrobnej želniwosću jich wjele, wjele nadeńdzemy, kotřiž su, w krajinach drugeje wěry bydlo, we wulkej nusi, we wulkich strachotach — bjes zhrkwojow, — bjes schulow, — bjes duchownych, — bjes wučerjow.

My nadeńdzemy ewangeliske wošady, kotrymž jich zhrkwička hrosy so do křopizy šynnyč, a kiž pschi najlěpschej woli jo njemóža bjes sobu swjesč, ju, na kotrejž žane porjedzenje wjazy njedžerži, s nowa natwaricž; abo wošady, kotrymž dyrbi wotnajatata kólnja sa boži dom služicž.

My nadeńdzemy ewangeliske wošady, kotrež šebi křudoby dla njemóža žaneho wučerja džeržecž, ale dyrbja šwoje džeczi drugej wěrje, drugej zhrkwi pschewostajicž.

Zyke stadka ewangeliskich móžesch nadeńcž, kotřiž dyrbja wjele mil daloko khodzicž, priedy hacž móža k ewangeliskemu woltarjej dóńcž.

Zyke hromady ewangeliskich móžesch nadeńcž, kotrymž so ja zyke lěto tež pschi najhorzyschim žadanju daloko schěroko žana sškadnosč njeposkicžuje, so na předomanju ewangelija wosšewicž.

Š njeje to nusa, njeje to strachota? Prajce šami, kak by s waschim pšnacžom, s waschej wěru stało w runych abo podomnych wobstejnoscach?

Tam je někotry, ewangeliske zřoby parujo, do njewědomnosče, do njewěry, do bjesbóžnosče šapanyk. Š njeje to nusa, kotraž nam do wutrobny, do šwědomnja wo šmilnosč žakosčji?

Tam je hižom někotry, wot pomozny šwojeje zřkwoje wopušcženy, w šnczach drugeje, zuseje zřkwoje kowjeny, wěru šwojich wótzow s wulkej duschu šaprěk! Š njejsu to štrachi, w kotrychž njeshměny bjes pomozny wostajicž šwojich wbohich wěrytowarschow? — —

Tola, moji lubi, ja njecham k wam jenož tak powjerschnje wo potrebnosčach tych šwjatnych rycžecž, ale chzu wam s najmjenšcha s jeneho kraja dróbnischi wobras zřkwineje nusi psched woczi stajicž. My njetrjebamy daloko hicž. Šójcže w duchu so mnu hnydom do šužodneje Šžěskeje. — Ša wboha Šžěška! Něhdy so šwěčesche s krasnym šwětkom ewangelija, jako hišcže wschě druge šlowjanske a němske kraje mrokota křjesche. Šchtož běšche Šan Šuž s roššywti božeho šłowa roššywał, to njemóžesche šatan s jeho palaznym šchžěpowžom špražicž, ale to móžnje sšhadžesche a so šbožownje rošwiesche; tak so Šužowi potomnizy